

Dosarul nr.2ra-519/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, judecător: D. Dulghieru
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: A. Danilov, V. Cotorobai, I. Secrieru

ÎNCHEIERE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției al RM,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Larisei Parșov către
Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului
la judecarea cauzei în termen rezonabil a cauzei, recuperarea prejudiciului moral și
încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 08 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Ministerul Justiției împotriva hotărârii din 12 februarie
2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, prin care a fost admisă parțial acțiunea,

c o n s t a t ă:

La 14 noiembrie 2018, avocatul Beruceașvili Andrei, acționând în interesele
Larisei Parșov, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului
Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la
judecarea în termen rezonabil a cauzei și încasarea prejudiciului moral în mărime de
25 000 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 21 iunie 2017, a fost pronunțat dispozitivul
hotărârii în cauza civilă la acțiunea Larisei Parșov împotriva ÎCS „Red Union Fenosa”
SA, ÎCS „Gaz Natural Furnizare Energie” SRL mun. Chișinău cu privire la
contestarea actelor administrative, iar, la 22 iunie 2017, reclamanta Parșov Larisa a
solicitat întocmirea și eliberarea hotărârii motivate pe caz.

Contrar prevederilor legale, hotărârea motivată a fost recepționată de către
reclamantă abia la 03 aprilie 2018, astfel încât a fost depășit termenul legal de
întocmire și eliberare a acesteia cu nouă luni, iar din datele Programului integral de
gestionare a dosarelor rezultă că, la 06 aprilie 2018, cauza menționată a fost expediată
Curții de Apel Cahul pentru examinare în ordine de apel.

Reprezentantul reclamantei Parșov Larisa, avocatul Beruceașvili Andrei,
împreună cu reclamanta, susțin raportul din 19 aprilie 2018, întocmit de către

inspectorul-judecător principal la sesizarea cu nr. 410 p/m, prin care a fost solicitată tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Caitaz Svetlana din Judecătoria Cahul, sediul Cantemir, însă nu sunt de acord cu hotărârea Colegiului disciplinar de pe lângă CSM, care nu se referă la încălcarea prevederilor legale în speță, ci se referă la faptul că, nu a existat o decizie definitivă și irevocabilă și că, Colegiul disciplinar nu este în drept să se implice în aprecierea actului de justiție privind interpretarea sau aplicarea neuniformă a legislației.

Consideră că, reclamantei i-a fost încălcat dreptul la judecarea cauzei în termen rezonabil, iar drept urmare este pasibilă admiterii cerința de compensare a încălcării acestui drept în echivalentul bănesc în mărime de 25 000 de lei.

Prin hotărârea din 12 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea a fost admisă parțial. S-a constatat faptul încălcării dreptului Larisei Parșov la examinarea cauzei în termen rezonabil. S-a încasat din contul bugetului de stat în beneficiul Larisei Parșov, prejudiciul moral în mărime de 10 000 (zece mii) de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 500 (cinci sute) de lei. În rest pretențiile au fost respinse.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 22 februarie 2019, Ministerul Justiției a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 februarie 2019, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 08 octombrie 2019 a Curții de apel Chișinău, a fost respins apelul declarat și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că sunt nefondate argumentele apelantului Ministerul Justiției cu privire la netemeinicia acțiunii Larisei Parșov privind constatarea încălcării dreptului la judecarea cauzei în termen rezonabil. Or, apelantul Ministerul Justiției nu a prezentat careva argumente și probe plauzibile care să dovedească faptul că examinarea cauzei civile în termen rezonabil s-a datorat cu precădere reclamantei/intimate.

Cu atât mai mult că, din actele cauzei rezultă că, Parșov Larisa a avut un interes sporit în examinarea rapidă a cauzei sale, or, prin netransmiterea cauzei civile în instanța de apel, s-a tergiversat termenul de examinare în apel și rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

La 30.12.2019, Ministerul Justiției al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a interpretat eronat legea și, în acest sens, a aplicat eronat normele de drept material, totodată, probele din dosar fiind apreciate arbitrar.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 08 octombrie 2019 și comunicată participanților la proces la 07 noiembrie 2019 (f. d. 155), iar recursul a fost declarat la 30 decembrie 2019. Astfel, se constată că

recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 08 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Ministerul Justiției al RM, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Ministerul Justiției al RM, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând

determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Ministerul Justiției al RM.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ministerul Justiției al RM.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru